

zett magának tiszteletre méltó nevet. Bevonultak még K. G. BLAIR koleopterologus és N. D. RILEY hadnagy (lepkész). Ennek a múzeumnak állattári osztályából összesen kilenczen vonultak be, a kik 1914. évi december 4-éig mind sértetlenek voltak. — A „Science“ f. évi január 29-iki száma hoz ismét értesítést a Francia Rovartani Társaságról s annak november 11-én tartott üléséről. Ezen bejelentette az elnök LEON GARRETA-nak és JEAN CHATANAY-nak halálát, mind a kettő entomologus és mint tartalékos hadnagyok estek el. A harcban megsebesültek még a következő tagok: A. MAGDELAINE százados, I. DE MUIZON és J. SURCOUF tagok, de már egészségesek, holott J. HERVÉ-BAZIN tifuszos lázzal kórházban van. A társaság elnöke bejelentette azt is, hogy a könyvtárban felállítanak egy emléktáblát, a melyen megfogják örökíteni a harcban elesettek nevét, valamint azokét is, a kik ezután el fognak esni.

J. J.

**Kapczy-Haber Lajos bogárgyűjteménye a Magyar Nemzeti Múzeumban.** — A nagy háború a Magyar Nemzeti Múzeumnak eddig két becses rovargyűjteményt juttatott. A hadiszolgálatra bevonult lepkésztársunk DIÓSZEGHY LÁSZLÓ (Borosjenő) múzeumunknak adományozta magyarországi lepkegyűjteményét, KAPCZY-HABER LAJOS magyar-raszlaviczai (Sáros vm.) földbirtokos pedig értékes bogárgyűjteményét. Ez utóbbi gyűjteményről akarok ez alkalommal megemlékezni. Az oroszok első sárosmegyei betörése alkalmával történt, hogy Magyar-Raszlavicza községét is kiirítotték, hiszen az oroszok visszaverése éppen e község határában történt meg, mely alkalommal nemcsak a községet, hanem az annak határában fekvő KAPCZY-HABER-kastélyt is kifosztották, a mikor néhány feltűnő nagy bogár (*Dynastes Hercules*, *Goliathus giganteus* stb.) elemelésén kívül, éppen csak a bogárgyűjtemény került el a pusztulás sorsát. Tekintettel arra, hogy a viszonyok úgy hozták, hogy az oroszokat esetleg a sokkal délibb fekvésű erődítésekig engedhették benyomulni, KAPCZY-HABER értékes gyűjteményét megmentendő, azt ajándékképpen a Magyar Nemzeti Múzeumnak felajánlotta. A múzeum az ajándékot köszönettel elfogadta és engem bízott meg a gyűjtemény sürgős elhozatalával, a mi a katonai hatóságok előzékeny támogatása mellett lehetővé is vált. A két szekrényben (20 és 40 fiókban) felállított gyűjtemény két részre oszlott, a kisebbik 20 fiókos szekrény a 3000 fajt (4650 példány) számláló palaearktikus, a nagyobbik 40 fiókos szekrény pedig a 3522 fajt (4495 példány) számláló külföldi gyűjteményt tartalmazta. Különösen a külföldi gyűjtemény bír nagy értékkel és tetemesen hozzájárul múzeumunk gyűjteményének gyarapításához és pedig azért, mert éppen a legdrágább és nehezen megszereshető fajok foglalják el benne az első helyet. Tulajdonosa különösen a Dynastidák és Cetonidák összegyűjtésére fektette a fő-

súlyt, így magyarázható meg azután e csoportok gazdagsága. A Cetonidákat nem kevesebb mint 657 faj képviseli 872 példányban.

CSIKI ERNŐ.

*Sesia scoliaeformis* Bkh. Magyarország. — Midőn 1912. évi április havában egy alkalommal SÁNDOR öcsémmel, az én hűséges lepkésztársammal együtt a Trencsén felett elterülő kies „Brezina” nevű erdőben sétáltam és rendes szokásomhoz híven a fatörzseket vizsgálgattam, egy nyírfatörzs oldalában egy félig kifuródott *Sesia*-bábhüvelyt pillantottam meg, melyről azonban egyrészt az aránylag korai tavaszi időre, másrészt pedig a bábhüvely frissességére való tekintettel sehogyse tudtuk eldönteni, vajjon az tavalyi, vagy friss kelésű volt-e? Egyben azonban megegyeztünk, hogy a bábhüvely gazdája *Sesia*, még pedig vagy *scoliaeformis* Bkh., vagy *culiciformis* L. volt és természetesen abban is, hogy a nyáron majd nekiállunk a tüzetes kutatásnak. Meg is tettük, bejártuk az erdőt a gyéren elszórt nyírfák után, de fáradozásunk eredménye jó ideig csak a régi rágások és kibuvások nyomai voltak, mígnem július 6-án négy résztint régi, résztint friss bábhüvely, majd pedig öcsém ébersége folytán egy éppen fejlődő friss ♀ példány jutott birtokunkba. Nagy lett persze az öröm, mert az állatot nagy szerényen csak az előzőleg már Magyarországon is talált *culiciformis* egy változatának határoztuk meg. E néven is szerepelt az a mult év közepéig, a mikor aztán SÁNDOR öcsém egy unalmas esős napon azzal a kijelentéssel állott elő, hogy a mi Sesiánk bizony *scoliaeformis*. Tüzetes vizsgálat után én is belementem ugyan az előnyös névcserebe, de teljesen bizonyossá csak most lettem, a mikor a meghatározást Dr. REBEL maga is megerősítette, a kihez öcsém unszolására a lepkét beküldöttem volt. A *Sesia scoliaeformis* Bkh. faunánkra újnak bizonyulván, ez már a második nagylepke, melynek magyar honosságát megállapítanom sikerült. Előfordulási helye ABAFI-AIGNER és REBEL szerint Közép-Európa, utóbbi szerző még hozzáfűzi, hogy ez a lepke nagyon ritka s csak Észak-Németországban gyakoribb. Ezt a valószínűleg nálunk is nagyon ritka szép lepkét egyébként a Magyar Nemzeti Múzeumnak engedtem át.

DR. PAZSICZKY JENŐ.

## Társulati ügyek.

### *A Magyar Entomológiai Társaság ülései.*

**35. rendes ülés 1915. januárius 15-én.** — DR. KERTÉSZ ABA elnök megnyitván az ülést, CSIKI ERNŐ titkár kegyeletes szavakkal megemlékezik HERMAN OTTÓ-ról, a ki 1914. deczember 27-én elhunyt. Majd jelenti, hogy DEUBEL FRIGYES tagtársunk, az erdélyi rovarfauna